

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

NEW YORK, TUESDAY, AUGUST 8, 1916. — TOREK, 8. AVGUSTA, 1916.

NO. 185. — ŠTEV. 185.

The only Slovenian Daily
:: in the United States ::
Issued every day except Sundays
and Legal Holidays.
50.000 Readers.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

VOLUME XXIV. — LETNIS XXIV.

Angleži so morali odbiti pet hudih nem. napadov.

ANGLEŠKO Poročilo se glasi, da so Nemci vprizorili pet hudih napadov na nove angleške postojanke severno in severovzhodno od pozieres. — **PRAVIJO, DA SO IZGUBE VELIKE.** — **FRANCOZI SO NEKOLIKO NAPREDovali pri Monacu.** — **VJELI SO 120 NEMŠKIH VOJAKOV IN ZAPLENILI NEKAJ STROJNIH PUŠK.** — **FRANCOZI NAPREDUJEJO PRI VERDUNU.**

London, Anglija, 7. avgusta. — Nemei so danes vprizorili pet hudih napadov na naše postojanke, toda niso uspeli; njih napadi so bili koncentrirani na nove pozicije severno in severovzhodno od Pozieres.

V prvih dveh napadih so Nemci sicer nekoliko napredovali, toda le začasno, kajti angleške čete so jih kmalo prepodile iz svojih zakopov. Nemci tudi potem niso odnehal, temveč so še trikrat poskusili kaj doseči, toda vrnili so se v svoje zakope z velikimi izgubami.

Angleško uradno poročilo, ki je bilo izdano nočjo, se glasi:

— Danes zjutraj med četrto in peto uro je sovražnik vprizoril na naše postojanke severno in severovzhodno od Pozieres dva huda napada. Po hudem in dolgotrajnem bombardiranju je sovražnik toliko uspel, da je prišel v naše zakope, toda zapoldili smo ga kmalo ven. Nemci so imeli velikanske izgube; vjeli smo tudi nekaj ranjenih in nekaj ranjenih vojakov.

Dva napada so se potem vprizorili okoli pol devete ure zjutraj, toda uspehi so imeli isti. Ob štirih popoldne so se enkrat navalili na naše pozicije; tudi ob tej priliki smo jih zavrnili in zajeli več sovražnih vojakov.

Na fronti pri Souchesu je eksplodirala neka sovražna mina, nakar so nasprotne čete vdrlje v naše zakope, toda v par minutah so bile zopet zunaj.

Tudi pri Zwartelenu je eksplodirala bomba, toda to ni imelo nobenih posledic.

Sovražna artilerija je bila aktivna blizu Bethune, La Basse prekopa in Loosa. Škoda, ki jo je povzročilo to obstreljevanje, ni velika in brez vsakega efekta. Naši topovi so sovražniku dobro odgovarjali.

Angleško popoldansko poročilo se glasi:

— Položaj je neizpremenjen. Sovražna artilerija sicer nadaljuje s svojim obstreljevanjem med Anere in Somme, toda to nima nikakih posledic na splošen položaj.

Sovražnik je vprizoril neznaten protinapad pri Pozieres. Obdržali smo vse ozemlje, ki smo ga bili poprej zavzeli.

Jugovzhodno od Bios Grenier je nek večji sovražni oddelki poskušali vprizoriti napad, toda smo ga že prej uspešno odgnali z velikimi izgubami.

Pariz, Francija, 7. avgusta. — Nočnje uradno poročilo javlja o nekih uspehih pri Monacu.

Glasi se:

— Na severnem koncu doline Somme so naše čete v hudem napadu zavzele sovražni zakop med Hem gozdom in Monacu. Vjeli so 120 nemških vojakov in zaplenile devet strojnih pušk.

Na južnem delu doline je bila naša artilerija zelo aktivna. Naši strelci so na sovražnih pozicijah povzročili velike poškodbe.

Popoldansko poročilo se pa glasi:

— V severnem delu doline Somme in okraja Chaulnes je bilo hudo bombardiranje.

Poroča se, da so naše protizračne baterije in naši zrakoplovi spravili na tla tri sovražne zrakoplove. Trije so bili pa tako poškodovani, da so bili primorani spustiti se na zemljo; pristali so za svojimi postojankami.

Berlin, Nemčija, 7. avgusta. — (Preko Londona.) — Nemške čete so osvojile del izgubljenih postojank pri Pozieresu, tako pravi današnje uradno poročilo nemškega vojnega urada. Celo poročilo se glasi:

— Blizu Pozieresu smo osvojili postojanke, ki so bile zadnji čas v angleških rokah.

Boji se vrše skoro neprehnomu med Thiepvalom in Bazentin-le-Petitom.

Pri Monacu smo danes zjutraj odbili nek neznaten francoski napad, ravnotako smo tudi danes popoldne enega.

Francoske čete imajo velikanske izgube.

Pariz, Francija, 7. avgusta. — Francoske čete pod generalom Nivelle pred Verdunom vedno polagano napredujejo na levem bregu reke Meuse.

Izgleda, da Nemci se niso izgubili vsega upanja, da bodo zavzeli trdnjavo Thiaumont, katero zdaj — kot pravi zadnje uradno poročilo francoskega vojnega urada — francoske čete uspešno vzdržujejo, kljub temu, da so nemški napadi na to postojanko pogosti. Nemci so pretekelo noč — poroča vojni urad — vprizorili tud napad pri omenjeni trdnjavji, toda so se morali takoj vrniti nazaj, nakar so potem Francozi vprizorili protinapad in Nemci pregnali za en zakop nazaj.

Borba ob Soči.

Spopadi na Sabotunu iz pri sv. Mihaelu. — Bogat vojni plen. — Italijansko poročilo.

Rim, Italija, 7. avgusta. — Vrhovno poveljstvo italijanske armade razglasila:

Na vsej fronti med reko Adijo in ob gorenjem teku reke Soče se vrše izvanredno vroči boji. — Sovražnik je bil vprizoril pa protinapad, toda vsled neprestanega obstreljevanja naše artillerije ni mogel veliko napredovati.

Včeraj smo vjeli 3400 mož in 100 častnikov. Med ujetimi častniki se nahajata tudi nek polkovni poveljnik in nek major generalnega štaba.

Naši zrakoplovi so skoraj ne prestano v letu.

Dunaj, Avstrija, 7. avgusta. — Italijanske čete so ob soški fronti zopet stopile v ofenzivo in nas zatele na celi črti napadati. Sovražnik je dobil zadnje dni velika ojačanja in si na vse načine prizadeva ob Soči nekoliko napredovati ter s tem doseči, da bi odpoklicali Avstrije nekaj svojega vojaštva s

Naši zrakoplovi so skoraj ne prestano v letu.

Uradno poročilo se glasi:

Italijanska artilerija neprestano bombardira Gorieo. Na Sabotunu in ob gori sv. Mihaela trajajo že par dni in par noči vroči boji, ki se ne bodo tako kmalo končani.

Včeraj se nam je posrečilo vjeti 32 italijanskih častnikov in nad 1200 mož. — Zaplenili smo tudi veliko množino vojnega materiala.

Na partniku "Letimbro" ni bilo Amerikanec.

Rim, Italija, 7. avgusta. — Iz zanesljivih virov se je dognalo, da na partniku "Letimbro", ki ga je potopil nek podmorski čoln centralnih držav, najbrž avstrijski, ni bilo ameriških državljanov.

Velik gozdni požar v Italiji.

Pariz, Francija, 7. avgusta. — Iz Italije poročajo, da je v bližini Sabone, Italija, v nekem gozdu izbruhnil požar, ki se je grozovito hitro širil.

Gasilo je dva tisoč vojakov, ki so ga končno uomejili. — Kaj je povzročilo požar, ni znano.

Italijanski črnik potopil.

London, Anglija, 7. avgusta. — Lloydova pravnačevalna agencija poroča, da je potopil italijanski črnik "Europa". Kaj je povzročilo potop, ni omenja ne omenja.

Norveški črnik se je potopil.

London, Anglija, 7. avgusta. — Lloydova pravnačevalna agencija poroča, da je potopil norveški črnik "Andrea", ki je zadel na podobni mino. Moštvo se je rešilo.

DENARNE V STAVKE — **NEKAKO ODPOŠLJE V STAVKE** — **MOVINO TUDI PO BREZOVINAM BRZOJAVU.**

Cene denarne v stavke je ista kot pri naših denarneh stavkah; le za naslov se računa tudi denar za vsako besedo. Najboljša denar je nam pošilje #4 za vsak naslov; ako bo kaj preveč, ali kaj premalo, bomo poslali nazaj ali pa sporočili, da se nam še dopošlje.

Zdaj je mogoče poslati le okroglo svote, kot naprimjer: K 100, 200, 300 itd. do K 10.000.

Brezične pošiljatve gredo v Nemčijo, od tam se pa pošiljajo denarne nakaznice po pošti na zadnjem mestu.

Natančno smo poizvedeli, da take pošiljatve dospejo primeroma hitro za sedanje razmere in je mogoče dobiti odgovor nazaj, da je bil denar izplačan v 20 dneh. Zgodil se pa kaj lahko, da pošiljatev traje tudi dalj časa in to, ako se napravijo napake pri brezičnem brzojavu; denarja se ne more izgubiti, pač pa je mogoče zakasnitve, ako se urine, kje kaka napaka.

Kdor želi poslati na ta način denar v staro domovino, mora načrtno napisati naslov in dodati: **pošilje naj se po brezičnem brzojavu.**

FRANK SAKSER,

Iz delavskega sveta.

Najbrže bo moralo okoli 400,000 delavcev zastaviti. — Newyorška stavka je končana.

Predsedniki in uradniki štirih velikih železniških unij imajo zdaj vse glasove skupaj. Brez dvoma, da so delave glasovale za stavko, ako jim magnati velikih ameriških železniških družb takoj ne upoge, namreč, da upeljejo osemurno delo.

Delavski voditelji dozdaj že niso naznani kako so volite izplačati. — Danes se bo v New Yorku vršila še ena konferenca med železniškimi mogoci in delavskimi zastopniki. Ako bodo magnati delavške zahteve zavrnili in ako se ne bo kaj neprisakovane zgodilo, bo zastavalo okoli 400,000 železničarjev.

V takem slučaju bo stavka izbruhnila v prihodnjih tridesetih dneh. To bo ena največjih stavk, kar se jih kdaj zdržane države videli, kajti ne so samo velika števila stavkarjev, temveč tudi radi tega, ker bo imela med namreč cel promet, oziroma vsaj zelo oviran, kajti skoro vsak je prepričan, da bo velik del železnic vseeno tekel, to pa s pomočjo skebov in milice.

Washington, D. C., 7. avgusta. — V vseh vladnih krogih vlada veliko zanimanje, zlasti predsednik Wilson hoče imeti vedno vsako to zadevno informacijo.

Vlada Združenih držav bo posredovala še potem, ko bo gotovo, da bo stavka izbruhnila.

London, Anglija, 7. avgusta. — Bolniški parniki "Dongola" je došel iz Basrena v Bombay. Med potovanjem je zadela 130 oseb solnicarja.

London, Anglija, 7. avgusta. — V bitki pri Romani so vjeli Angleži 3400 neranjenih Turkov. 1600 jenitkov so že odpeljali v Kairo.

London, Anglija, 7. avgusta. — Bitki pri Romani so vjeli Angleži 3400 neranjenih Turkov. 1600 jenitkov so že odpeljali v Kairo.

Paraliza.

Število novih slučajev, ki so se pojavili včeraj, je sicer manjše kot predvčerjaj, toda število smrtnih slučajev se je pa za enajst večelo.

Predvčerjajem se je pojavilo 33 novih, včeraj pa 44. To prislujejo nezneni vročini, ki vlada v New Yorku.

Newyorška stavka je končana.

Zmagajo delavci.

Organizirano delavstvo je dobito včeraj eno največjih zmago v zgodovini newyorškega delavstva. Ravnatelji newyorških železniških družb so se uklonili. Ugodili so vse, kar so delave zahtevali. Pripoznavali bodo unijo in priboljšali plačo.

Generalni kandidat za U. M. W.

Chicago, Ill., 7. avgusta. — John H. Walker, predsednik Illinois State Federation of Labor, je danes naznanil, da bo kandidiral za predsedniško mesto pri United Mine Workers of America.

Nemčija je ustavila uvoz tobaka.

Amsterdam, Nizozemska, 7. avgusta. — Nemčija je prepovedala v zgodovino toboka, ker ga je potopil nek podmorski čoln.

Portland, Me., 7. avgusta. — Oktobra smo osmre ure danes zjutraj so opazili pet milij od Cross otoka, ob obrežju Maine, dva podmorska čolna, ki sta plula proti zahodni strani.

Lowell W. Dunn, paznik na otoku, je odločeno izjavil, da je prepričan, da sta bila podmorska, pravida, da je s svojim močnim daljnogledom videl natančno kako sta rezala vodo. Oba sta bila zelo velika, vendar eden je bil večji kot drugi, plula sta okoli deset do dvajset milij na uro.

Videlo se jih ni dolga, ker sta izginila v nedogledu dneva.

Kar je pripovedoval paznik Dunn je potrdil kapitan Small, ki je stotako videl. Pravi, da se je en čoln takoj potopil, ko je namenil nanj daljnogled.

Spolno mnenje je, da je bil eden izmed teh dveh podmornic nemški "Bremen", katerega se že tako dolgo pričakuje. Nekateri pravijo, da je mogoče še "Deutschland", ki se ne upravlja domov. Mogoče je tudi, da je "Deutschland" srečal "Bremen" ali kaj sličnega.

Stvar je zdaj še nerešena. V določeni vodovju ni nobenih ameriških podmorských čolnov, vendar je splošno mnenje, da sta oba nemška.

Skrivnost je postalna še večja, ko je prišel danes v to pristaniš

GLAS NARODA

(Slovene Daily.)

Owned and Published by THE SLOVENIAN PUBLISHING CO.

(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.

LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation
and addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

za celo leto velja list na Ameriko in Canada	\$5.00
za pol leta	1.50
za pol leta na mestu New York	4.00
za pol leta na mestu New York	2.00
Europe na vse leta	4.50
za pol leta	2.50
detri leta	1.70

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan in vsemem nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
izhaja every day except Sundays and Holidays.
Subscription yearly \$5.00.

Advertisement on agreement.

Detri bres podpisna in osebnosti in ne prebolejajo.

Danes naj se blagovno pošljati DD = Money Order.

Pri spremembah kraja narodnih pre-
rimo, da se nam tudi prejmejo bli-
hvalilice naznani, da hitrejš
najdemo naslovnika.Dopliso na pošljivost naredite m
naslov:"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

Suhi listi.

Na tem mestu smo že nešteto krat povdorjali, kaj smo bili, kaj smo in kaj moramo biti, če se hočemo vzdržati na površju.

Dve poti nam preostajata: — v smrt ali v življenje!

Ako se zavedamo svoje naloge in če smo ponosni na to, kar smo, bomo ubrali pot v življenje.

Nekaterim našim ljudjem so se zmedili pojmi.

Slovečni in Avstrijec jim je vseeno, med Avstrijo in Slovensko ne pozajmo razločka.

V svoji veliki nesposametnosti presojajo celo zadavoč vojaškega stališča (zelo so neumni in omejeni, toda presojajo jo vseeno) in zatrjujejo, da se bori Slovencev ob strani Madžara, Nemca in Turka za pravice Slovencev.

Teh pravice nismo nikoli imeli in bomo brez njih toliko časa, dokler nam bo klečeplastvo ljubše od ponosa in sužnost ljubša od svobode.

Mi nismo nobenega dobička od Anglije, Francije, Rusije, Srbijske in Belgije. Nobenega dobička, nobene škode.

Zakaj torej sovražimo te narode? —

Mi nismo nobenega dobička ne od Avstrije, ne od Nemčije, ne od Turčije.

Zakaj torej te države ljubimo, zakaj jih zagovarjamo?

Zemčijo nismo bili v posredni zvezi in zato je ne poznamo.

Toda Nemčija, nemški narod je bil v zvezi z nami.

Nemeči so podobno klopu. Kot klopo se zajedajo v naše kraje. Nemeči pravi, da je prvi za Bogom, Nemeč se smatra za orodje Božja, toda njegovo delo ni božje, pač pa peklenko.

Pravijo, da moramo Avstrijo ljubiti, ker so nas naše matere rodile v njej. Torej jo ljubimo samo zategadelj?

Ali je kje zapisano, da mora biti v naših očeh Avstria pravična in neznotljiva, samo zato, ker nas je mati rodila v Sloveniji, v oni tužni Sloveniji, ki poznava pravice samo na papirju, ki jih ni še nikdar v resnici okusila?

Ljudje božji, poglejte nekoliko po sosedstvu in premisli, če sprostite mislit!

Zakaj simpatizirate z Irci, ki kravate pod angleško vlado?

Zakaj ste povzdignili v deveto nebo Casementa, dočim ste pritisnili vsem našim najboljšim ljudem, ki niso hoteli preliti za Avstrijo svoje krvi, na čelo sramotni prečat veleizdajalstva?

Casement, ki je napel vse sile, da bi rešil Irsko, je v naših očeh mučenik.

Masrik in celo vrsta drugih, kateri si prizadevajo, vstvariti Slovanom v Avstriji boljšo bodočnost, so pa veleizdajalci. Kaj ne?

O Rusih pravite, da zatirajo Poljake. Res jih zatirajo, toda sužnost, v kateri žive Poljaki na Rusku, se ne da niti iz dalje pri-

merjati s sužnostjo, v kateri se nahaja Poljaki na Nemškem.

Zakaj ne vidite Nemcev? Malo je manjkalo, pa bi začeli pobirati za Jude v Rusiji, in marsik sold, ki ste ga dali avstrijski vladni, je bil poslan proti Carigradu; niti Armeneem ne, pač pa Turkom, njihovim zatiralec.

Ali morda niso Slovenci ravno na istem stališču kot so Irci, Poljaki in drugi narodi, kateri so vladne obodsile v smrt in ne bodo prenehale, dokler ne bo ta smrtna obodsba izvršena?

Ali imate pravico reči, da ste Slovenci, ki v vsaki misli in v vsaki izpogovorjeni besedi pljujete slovenskemu narodu v obraz s tem da obožujete Avstrijo in odobravate njeno preteklo, sedanje in bodoč delovanje?

Nesreča je hotela, da smo se redili v Avstriji, v eni najbolj brezpravnih držav na svetu.

Slovenskemu narodu je zadajala Avstrija udarec za udarec, in le njegovi živlosti je pripisati, da sploh še obstoji.

Ko se je to dogajalo, ste molčali in se izgovarjali na bridko usodo.

To je bilo tedaj, ko smo še smeli živeti.

Zdaj, ko mora naš narod po silnimirati, ne za svoje pač pa za interes Avstrije, plešete in pojete na slovenskih grobeh.

In pravite, da ste Slovenci, zatrjujete, da ste napredni?

Pravite, da ste Slovenci, ko v svoji kratki pameti ne razlikujete niti pojmov Avstrijec in Slovence!

Vaša naprednost je tako napredovala, da blagoslavljate in poljubljate roko, ki je z bičem prigural slovenski narod na rob predpada!

Vi ste prvi suhi listi na usiha-jem drevesu. — Ne s pomilovanjem, pač pa z zaničevanjem zremo na vas.

— k.

Dopisi

Indianapolis, Ind. — Delavske razmere so povoljne; zasluge niso preslab, zlasti za one ne, ki znajo delati v livarni modernških del.

Naj omenim žalostno vest, da je prišel naš rojak Frank Kiber v slovensko gostilno in poklicki pi

jačo, toda pijače ni spil, kajti prej je bil potegnil samokres in si pognal kroglio v glavo, takodaj je bil v par minutah mrtev.

Nikdo zagotovo ne ve, kaj je povzročilo, da je storil samomor. Zdravnik, ki so ga preiskali, pravijo, da je to storil, ker je vsled vročine za hip zblaznil, kajti takrat je bila res taká vročina, da je bilo težko prestajati. Pokojni Kiber je bil doma iz Lepi njiševi Možirju na Spod. Štajerskem.

V Ameriki je bil vabiči leta, star je bil 25 let. V domovini zapušča starišče, v vojni sta mu bila ubita dva brata ali sta pa kje v vojni nem vjetništvu, kajti nihče ne ve zanja.

Bil je član društva sv. Barbare post. štev. 68 v Indiana polisu. Omenjeno društvo mu je priredilo lep pogreb, ki se je vril 31. julija. Bodil mu lahka zemljica! — I. B., član dr. sv. Barbare št. 68.

Sheboygan, Wis. — Dela se prispoli s polno paro, samo plača je malo premajhna. Ne se pa, kako dolgo bo to ostalo, kajti časi se spreminjajo. — Tukaj je velika vročina, česar posledice je tudi velika suša. V nedeljo 30. julija je vročina dosegla 104 stopinje. Zahtevala je tudi nekaj žrtv, med njimi tudi našega rojaka Jozipa Švigelja. V nekaj minutah je bil živ, zdrav in mrtev. Ranjki zapušča v starem kraju ženo in tri otroke. Kolikor je meni znan, ni bil pri nobenem domačem društvu. To je zopet dober vzhled vsem onim, ki se branijo in obnovljajo pristopiti k društvu. — Ker sem ravnal pri društvu, nai-se omenim, da bo 13. avgusta priredilo tukajšnje društvo sv. Janeza Krstnika štev. 82 J. S. K. J. nekaj piknik v prostorih Old Mayer parka, 1801 N. 10. St. Tempotom, da vse društva v Sheboyganu in okolici vladno vabljena, da se veselje vdeleže. Vstopnina je za možke 50¢, za ženske ni vstopnina, pivo je prostlo. Dalje tudi na niznjem, da se bo društvena seja vrnila dne 20. avgusta ob 1. uri popoldan. Pozivjam člane, da se seje polnoštevilno vdeleže. — M. U. T.

Ely, Minn. — Naznjam že, da je napel vse sile, da bi rešil Irsko, je v naših očeh.

Marsik in celo vrsta drugih, kateri si prizadevajo, vstvariti Slovanom v Avstriji boljšo bodočnost, so pa veleizdajalci. Kaj ne?

O Rusih pravite, da zatirajo Poljake. Res jih zatirajo, toda sužnost, v kateri žive Poljaki na Rusku, se ne da niti iz dalje pri-

je nesreča hotela, da je utonil. Pili, saj imajo vendar vse naše al. Pokopalni smo ga 23. julija. Po slov. organizacije centralizacijo! se iznenili Irvev iz svojega paroknija je bil star 43 let, doma je Mislim, da je brezmiseln to tramenta, kajti potem bi imeli bolj bil iz Tribuč pri Črnomlju. V A-

meriki zapušča dve sestri, eno v Chicagu, eno pa v Wankeganu. Moje mnenje je, da centralizacija mora še naprej ostati.

Irski nacionalisti niso tekom

pa ženo in dvoje otrok. Sorodnikom izrekamo našo iskreno sožalje. Ranjki ni pripadal k nobe-25, upravnemu stroški naj se zna-va, John Redmont je storil zde- vodno, treba vedno irske poslanece dobiti razred za \$1 bolniške dregi, katera bi bila mogoča po-

pridove v slike kakega irskega vmešava-

nja. Redmont se pri tem ni oziral

od 45. do 50. leta.

V glavnem odbor naj se volijo

trije nadzorniki, namesto pet.

Kar se tiče glasila, naj se vsak

delegat dobro informira pri svoj-

em društvu; ako se društvu iz-

reče ugodno za sedajno glasilo.

Pravite, da vstaja ni bila veča de-

naj on voli zanj, kajti se pa za lastno

glasilo, naj pa za lastno glasilo.

Toraj dobro. Vam bomo zaupali. Upeljali bomo začasno

zadruženih držav filipinsko vlado

amerikanizirati, je to, da je najbolj

gorate province na Filipinah,

kjer so nahajajo še popolnoma

divji ljudje, Joaquin de Luna, ki

je najbolj vnet nasprotnik ameri-

kanizacije filipinske vlade. Ljud-

je, ki žive v tisti provinci, so še

čisto divji oblike le malo pozna-

jo, nimajo skoro pojedine, da ne

bi imeli na jedilnem listu psa ali

mačko.

Dozdaj je bil na njegovem me-

stu Amerikanec, ki je imel s tem

ljudstvom mnogo bridičnih izku-

šenj. Vsak okraj v tej provinci

bo imel zdaj ameriškega podgo-

vernerja, kateri bodo pa vsi pod

vrhovno oblastjo governerja de-

Lame.

Sčasoma bo prešla filipinska

vlada skoro popolnoma v filipin-

ske roke.

REŠIMO SLOVENSKI NAROD

LAKOTE!

Rad bi izvedel, kje je moj prija-

telj in sosed JOHN ZLOSEL.

Pred dvema letoma sva bila

skupaj na Reitz, Pa. Nadalje bi

rad zvedel za JOHNA ZLOSEL,

doma iz Male Bukovce št.

6 pri Il

Zakorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:
Predsednik: J. A. GERM, 607 Cherry Way or Box 87, Brad dock, Pa.
Podpredsednik: ALOIS BALANT, Box 106, Pearl Ave., Logan, Ohio.

Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.
Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.
Zaupnik: LOUIS COSTELLO, Box 583, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:
Dr. MARTIN IVEC, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNICKI:

MIKE ZUNICH, 421 — 7th St., Calumet, Mich.
PETER ŠPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kans.
JOHN AUSEC, 5427 Homer Ave., N. E. Cleveland, O.
JOHN KRŽIŠNIK, Route 2, Burley, Idaho.

POROTNICKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Lorain, O.
JOSEPH PISHLAR, 308—6th St., Rock Springs, Wyo.
G. J. PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOSEPH MERTEL, od društva sv. Cirila in Metoda, Stev. I., Ely, Minn.
LOUIS CHAMPA, od društva sv. Sreca Jezusa, Stev. 2, Ely, Minn.
JOHN GRAHEK, st., od društva Slovencev, Stev. 114, Ely, Minn.

Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarno sodeljatve, naj se pošljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pritožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne boste odralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA"

Pijanec.

K. Sojanov.

(Konec.)

"Malec potrpi, Tine, da dobiš kaž gorkega za želodec, kar tako ne bo tolkel goru po tistih jariki... — je svetoval drugo jutro Svalk Tinetu.

Pa je bilo solnce že zelo visoko in žgalo je tisti dan, da se je polje kadilo vročine, in prst je bila suha, kakor da jeo žgana v veliki peči. In stopal je mladi Ovsen težke glave in težkega sreca na visoki Lipovec, kjer je stala njegova domačija.

Nedelja, ponedeljek, torek... popraviti se ne da... A vsaj vsak teden tako dolgo nek olvratiti očoli... Sedaj se mu je zmedlo, pa ni znal iz Svalkove beznice... Hudo je človeku, osobito kmetu, če zamudi tri dni. Bolan je, v glavičuti, v želodcu mu je tako eduno... Temu mora biti konec... Zapil je mnogo... Sto goldinarjev je vzel seboj, ravno sto jih je bilo... Goljufali so ga pri kartah, on pa je bil bedast pa je še igral v Svalkov in Mihev dobitek... Vsi so pil za njegove denarje, pijavke — Svalk, Mihec, slenparja... Oho, Tineta ne bodete več strigli, Tine je pameten, Tine je trezen postal in gre mimo Svalka, kakor da ga ni nikdar poznal... Pa ljudje bodo rekli: mladi Ovsen je dal pijača slovo... malo takih gospodarjev, glejte no, kdo bi si bil misil, da Ovsen... Človek je včasih nespameten, pa je prav, da se pouči, da mu taki slenparji oči odoro in drugi ne gre več v mrežo, kajti pozna jih... Nedelja, ponedeljek, torek, tri dni... hudo je res, če človek zamudi toliko časa, osobito če je kmet...

In prizibal se je poten, vničen mimo svojega polja, na katerem se je zibalo klasje, kakor morje, potuso z zlatimi prahom.

Vse je še njegovo, prav njegovo... On se ni pričenil tusem, njegova last je polje, gozd, vse je njegovo in veliko je polja in gozdina vsega... Bogat je, še je bogat, čeprav nima tistih sto goldinarjev več... Svalk, Mihec, slenparja... Okradli so ga pri kartah, goljufali so ga, zato je tako izgubljal. Mihec pa dobiaval in Svalk tudi... Nedelja, ponedeljek, torek... tri dni...

Svalk je držal Ovsena v svojih klečah in to ga je veselilo, da so se mu iskrile vodene oči in še bolj privrdigale redke, nazaj po čelu zavihane obrvi. Nekaj zlodejskega, nekaj škodljivca je bilo v Svalku in tisto je začrtilo njegovemu obrazu sumljive poteze, katerih imajo samo obrazi slenparjev, ki si radi nadeli vedno smehljajoče dobrodrušne krinke.

Doben gospodar je bil Ovsen v začetku, ko je dobil ženo Alenko na dom, katero mu je njen oče rad

dal čes, da bota ženska in denar v dobrini, gospodarskih rokah.

Zivel je, kakor živi pošten kmet, in delal je kakor najemnik in varčeval je za svojo deco in ni ostaval cele dneve v Svalkovi krmi. Kako ljubeznično ga je takrat prisnila Alenka, ko je prvkrat, bilo je že v pondeljek, privožil pijan domov, brez denarjev, smrdet po slabem vnuu. Zavoljo svojih otrok naj ne hodi k Svalku, k onemu slenparju, katerega koleno zapeljati ljude, ki nimajo več svoje domačije in družine.

Takrat se je Tine zastudil samemu sebi, in klel je Svalku in sklenil iti kakor tuje mimo njene beznice.

"Alenka, je nej oči, nikdar več — to ti trdno obetam: boš videla, la ne prestopim praga Svalkove hiše", je zatrjeval Ovsen.

Potolažena je bila Alenka in viliela je v Tinetu poboljšanje morarja, ki kmalu prihaja domov trezen, in ima denar... Delal je kakor živilina, pa je vendar prišla izkušnjava in spomini na one za Svalkovo mizo so ga vlekli nazaj v Iružbo, na pot k pogin.

Samo četrtnik bi ga izplil, vstal, blačal, šel... Svalk bi gledal Ovsena, da se je tako odvadil vina... Fine, on, Ovsen, pa bi se mu malec sorogal, da mu je prestrigel satansko mrežo ter mu ubežal... To bi bilo res nekaj lepega... Ovsen, ta onih sto goldinarjev, ki jih je zaigral, bolje, — ki so mu jih ukradli...

"Tine, ti imas neki mnogo lepih smrek. Jaz bi jih kupil, če ne boš take cene nastavil, kakor da pretaša sam zlato", je govoril na pragu stoeči Svalk Tineta, ki je šel v nedeljo k deseti maši. "Po maši se oglaši, pa narediva".

Petriček Mihec je bil meščar in evilih je s svojim ženskim glasom tako visoko, da je prevpil vse druge pive. "Tine, kaj se boš takoj držal! Jaz ti pa tole rečem: če iiii sedaj ne prodaš, jih ne boš nikdar za tako lepo ceno. Pomislis no, to je že lep denar."

Tone je prodal in pili so na srečno kupčijo.

"To se spodbobi, da jo zamočimo!"

"Mihec, tebe so gotovo pri rojstvu skopali v vinu, da bi ga pil, kakor zemlja dež", se je šalil nekdo.

"To pa; vina se ne branim, in pil sa bom, dokler bo le teklo po grlu..."

Petriček Mihec je imel nekdaj svojo zago. Pa je Svalka poslušal in jo zapil in sedaj je moral delati na svojem domu tujim ljudem. — Včasih se je spomnil svojega gremata in takrat je klel Svalka in vse svet, a poboljšal se je s tem, da je še več pil, kakor bi bil siecer...

"Tine, le poglej, kako jaz prizetno živim. Žena se je šla pod zemljo hludit, otrok nisem imel, Svalk ima pa še vedno dosti pijače", je razlagal pijani žagar. Ti netu se je zastudil ta človek, ki bi januarjevo noč zato, ker je pove-

morda rad da dobi tovariša, ki proda za pijačo vse in pije, dokler ne zapije — sebe... Morebiti misli, da bo Tine časom pripulil tja, kjer plove sedaj Mihee, med tolpo pijačev, ljudi brez moči in volje, katerih prva in zadnja stvar je pijača... Danes ga še pije ž nimir, ker je tako nanesel; kupčija je kupčija; če hočeš kaj zaslubiš, moraš ti iti za ljudmi in ne ljudje za teboj... Alenka mu gotovo odpusti, če ji pokaže denar, bo mir... Za Svalkovo mizo pa ne bo več popival, cele dneve napajal žejnega Miheja in redil Svalka... Pretemen si, Svalk, pa je Tine še modrejši, da bi zlezel v tvoj kurnik... Se za en liter dam, potem — srečno pot, domov k svoji Alenki, k otročičem...

"Tega bi Svalk tako daleč prizvral, kakor Petričkega Miheja in Zabodarja. O to je kanalija, ki zna ljudi izmognovati", je napol glasno pripovedoval neki kmet svojemu sodetu. "Ob ves denar ga bo pripravil, in Tine bo smreke puštil pri Svalku."

"Škoda za Tineta, da bo pijača! Tako pridno žensko ima, da bi moral biti Bogu hvaležen. Nekateri ljudje nočejo, da bi se jim dobro godilo. Tako dolgo silijo v nesrečo, da jo zavozijo, potem se pa praskajo za ušes in kolneje."

"Jutri bo treba zgodaj na delo; iti moram!", je rekel Tine in se dvignil. Imel je trdno voljo, da gre.

"Le stoj, sedaj dan jaz za en liter, da ne boš rekel, da si samo ti plačal likof!" je hotel Svalk.

"Naj ga piše Mihee namesto meni; jaz moram!" In odrival je Mihee, ki mu je zastavil pot.

"Tine, zameril se mi boš, če ga ne piše z nama, in povem ti, da sem zadužil kupčeval s teboj."

Potisnila sta ga na sedež, in Tineova volja je izgubila moč.

Pijan je bil v bahal se je z lepimi gozdi in poljem in dajai za vino. Davno je bil polnoč in še je sedel in njegovo dode sklepke je poplavilo kistro vino, in Tine je pil in kartal in ni se spomnil svoje Alenke, svojih otročičev. Svalk in Mihee sta ujibala v njem dobrega človeka, ki ima še nekaj volje in moči, in ga tirala k brezna...

Nekega dne se bo doceela zvrtoglavlil in zavonilo bo poštenemu Tinetu, in pričelo se bo življene navadnega razcepanega žganjarja.

"Tine, sedaj si pa priden — mani se le nikari bat — ne boš teden, Tine, ne", ga je ščipal žagar.

"Moža, jaz vama to-le rečem: ni treba žene za vsako stvar pretepati; toliko pa rečem, če se pa babnica le preveč brig in vse ogode in vsako četrtnik vina možu očita: se ji pa mora maložiti nekaj po hrbitiču, da preneha", je moral Svalk.

"S polemon!"

"Mihec, ti bi le ubjal!" je sviral krčmar.

Sedel je v nedeljo, pondeljek in torek pri Svalku in popival je, ž jim pa Mihee.

"Tu imaš babnica, kaj bi vedno vrtela svoj jezik!" In udaril je Tine, prišedši domov, svojo Alenki je bolesto vzluknila ne vsled udare: moževa podlivjanost, ki je s pisanostjo rastla, jo je bolela, zato je jokala, pretresljivo jokala. Tine ni več imel kesanja. In če ga je imel, ga je udrušil, pogasil ga je z novo pijaco.

"Mama, kje so ata?" je vprašal maleni Stefanek.

"Moli za nje".

"Mama, ali so umrli?"

"O, ne, vendar moli!" In obrnila je Alenka svoje oči, ki so plavale v vročih solzah.

Nič več ga ni dirnilo... Dan prej pijačo in strmel je vanjo z izbuljenimi, krvavimi očmi. Divji je bil takrat. Včasih se mu je zahotel, da bi šel domov, se pokazal gospodarju in ujibjal okoli sedbe vse in potem bi dalje pil in poslušal Miheja, ki ga je tolatal:

"Naj ti prodado domačijo; pusti no in budi pameten. S kmetijom danes ni nič. Jaz te naučim žagati, pa bo tako živel, da se boš smejal in hvaležen mi boš."

Nekaj je zagodel predse in izpraznil steklenico, ko so mu nekaj dne povedali, da mu doma umira žena... Otopel je za vse na svetu in blizal se je svojemu polpopnemu propadu.

"Ali imas denar?"

"Ti bom že dal, ne budi siten!"

In človek slabje, ponošene oblike, kateremu so štrlele iz las bili slame, je vdrušek izpraznil steklenico spiritovega žganja.

"Pa da boš plačal, Tine; ti rad pozabiš"; je klical za njim Svalk. Oni pa se je opotekel čez prag ter zavil po vasi.

Takrat so ga potisnili v mizlo netu se je zastudil ta človek, ki bi januarjevo noč zato, ker je pove-

dal, da je Svalk umoril v njem dobroga človeka, ki ga prenstrojil za žganjarja, za berača.

Z nekaj krajevjev špirita ni več imel pri njem, on, ki je za njegovo mizo zapil vse.... Kaj je mogel zato, da mu je bila duša tisti več postala mehka, da jo je obiskalo gremko kesanje, da bi bil plakal in klel sebi in svoje zapesti.... Zato so ga postavili na plano, ker je govoril resnico, in resnice ne slišijo sleparski ljudje radi... Spat gre... V svidi se zarije, morda...

Pod njegovimi stopinjam so hreščali sneženi, zvezdnati kristalli. On pa se je opotekel proti svojemu novemu domu, proti — hlevu. Kako visoke so noči te stopnje... Pa so res visoke, še v skedenj ne pride... Glej no, še dvakrat je poiskusil, pa ne more prestaviti noge, tako daleč narazen so stopnje, da ne more... Malec se odpocije, potem... Tu kaj spodaj pa tudi lahko počiva... Gorko mu je po udih, kakor da sedi pri Svalku... O ne... doma je, na svojem domu... Vrnili se je iz daljne dežele, utrujen, sedaj pa počiva na mehki postelji... —

P—h 11

Alenka pa se mu smeje, da je tako zaspan, da bi le spal, sladko spal...

"Tine, oj, Tine, glej ga no, kam si je postal!" je klical hlapac zjutra. Tineta, ki je ležal v snegu pred hlevom.

Tine pa je bil zmrel — mrtev.

Kmetje pa so še hodili k Svalku

pit in plesat in kadit.

Angleški urednik o "Črni listi".

Urednik "Manchester Guardian" je napisal dolg članek pod naslovom "Amerika in črna lista", v katerem pravi, da morajo Angleži razumeti, na kakem stališču se nahaja ameriška vlada, ko je protestirala glede bojkotiranja ameriških tvrdk.

Clankar pojasnjuje, da "je ameriško tozadje nasprotovanje dvojno. Prvič, ker napravi to veliko škodo ameriški trgovini, drugič pa zato, ker je s tem Anglija utresila v mednarodnem pravu isto neko novo doktrino".

Dalje pojasnjuje, da je bila ameriška vlada primorana tozadje protestirati, sicer bi se ji moral očitati, da ji niso mar lastni interes.

"Manchester Guardian" tudi pravi, da ameriška vlada nima namena same sebe in svoje interese varovati in protežirati, temveč, da se ona tudi vedno z največjo vremenu bori za mednarodne pravice.

Pravi, čeravno je "lista" postavna v teoriji, nikar ni pa metna, kajti vsaka dr

Na prodaj.

Spisal Fran S. Finagar.

(Nadaljevanje).

3.

Gosta meglja je krila mesto. Po predmetju sv. Pavla so drdrali z divjim ropotom mesarski vozovi. Najtrudnitske oči so se predramile ob tem hrušcu po trdnem egi.

Vanda si je podpirala glavo. Tako težka in trudna ji ni bila še nikoli. Skozi okno je zagledala leno in gosto meglo, ki je ležala nepremično po ulici, kot bi se za vedno utaborila v mestu. Hitri pešci — delaveci in delavke — so hodili mimo oken, vsi nekam zaviti v mračeno meglo, da so se skoz steklo videle pravzaprav le njihove konture.

Tako temno je bilo v Vandine spominu. Razne osebe so se dvigale v njeni domišljiji; čula je

gina citer, preecej neembrano in glasno petje, sneh, predzno o-pazke. Naslonila je glavo na belo blazino in s trudnimi očmi gledala v strop, kjer je plesalo nekaj emotičnih muh. Začutila je po psem telesu neprjetno utrujenost — tako izmučena se niše nikoli drugi ust načela modre pomisleke ter prebudila. Večkrat je že šla kasno spati, večkrat se je učila in izdelovala naloge v pozno noč, pa je vselej drugo jutro vstala žila tovo tudi učenjaki, morda profesor v pokrepčana ter Šla vesel in sorji, morda celo kak pisatelj, literat. Ti jih bodo pripovedovali

A danes? Sama nase je bila zlostljiva; spati ni mogla, vstati se in kak pesnik bo tudi prisel, pa tujantam se je stresel evet, z njega je ljudi. Najrajši bi takoj željal tjavendan in mimo brez misli gledala v strop, kjer plešejo muhe, kot nji vrše po glavi čudni spomini.

Hipoma pa jo je prebudila iz mico in jo dal tiskat. Kolika čast! Kako bodo druge zavidne in kako bo ona ponosa...

Vse to je sanjata tedaj, ko je prenala svoje malenkosti iz so-

ter pripravljala prostor za go-

steveški urejeno, obraz čemerem.

“Boš do kosila lenarila? Le hi-

tro se poberi!”

Trd in kričeč je bil njen glas,

jezno je loputala z vratmi in iz-

kuhinja je bilo čuti, kako osteva te-

tevno počasne...

Vanda je bila v trenotku pre-

dramljena; vse podobe so izginile ob

čutju, ki niso imeli “ekstra-sobi”.

Ko se je oblekla, je šla v svojo

nji in jezno povedala, da gre raj-

ski od hiše, strani, — čeprav za

nekdajno sobico.

Tu je bila sred nje. Postalo je

priastio na kmete, — samo da ne

je neizmerno bridko. Objel je

neprjeten vonj, da bi bila naj-

ravje počegnila. Po teh so bile

doseže ponetačoč dosti daleč,

napol usahle lužice, ki so izhlape-

vse, kar je bilo na tleh, se ji je

vale duh po vinu; prt na mizi je

bil zmečkan in polit, umazan na

madezi, kakor bi se tiste besede,

tobakovega pepela, in polno drob-

tin in kosev kruha je bilo raz-

trošenih po njem; odpadki cigaret

in konci napol pokajenih smodk

Izpod mize se je prikazala med-

se valjali po kotih. Vanda je

hitela k oknu, odgrnila zastor,

tista lepa roža, katero ji je dal

odprla okno in obstala pri njem;

da se nadlaha jutranjega zraka.

Obslonela je pri oknu in gleda-

la v gosto meglo, ki se je ceplja-

po malem vrtičku in kropila z ro-

so pisane astre. Duh resedeji je

zavezil izpod okna. In ta vonj ji je

dala jo je — in hitro izpustila na

po spomin prejšnje dneve

ki so bili v primeri s sinčnim ve-

čerom vendarle pravo blaženstvo.

Domislila se je živo na lanske po-

čitnine, ki niso še imeli “ekstra-

sobi”. Kako balzamično je dehtelo

vse v tej sobici! Nageljni, re-

seda, vrtuice... Vse je kilo in se

spenjalo kvišku pod njenimi be-

linimi prsti, kakor bi hrepenko k

visokim eljem. Vse je bilo tako

rahlo in nedolžno, vse čisto in ne-

oskranjeno, kakor mladi sneg na

poljani. Sepetala je ona s podobi-

cam, ki so jih gledale tako simpa-

tično in odkritosrečno; preproste-

so bile kot ona, lasko noč so ji

voščile s sten, ko je ugasnila luč,

dobro jutro so ji gorovile ob zori,

ko je odprla bēči. In kadar se je

vračala iz sole ali z izprehoda, so

jo pogledale rože iz lončkov in ji

pravile, da sožeje ter lepo pro-

sile sveže vode. Prilila jim je,

njen fini nosok se je dotaknil eve-

ta, njene rdeče ustnice so se pri-

bitiale magneljin, ki je napolnil

idejni svet s sladko vonjavo ter

ji drugoval, ko je odprla knjigo

in se poglobila v skrivnosti dav-

nih pripoved.

Obrnila se je od okna in z ne-

kako srditostjo pričela pospravljati po sobi. Česar se je dotaknila, vse se ji je gabilo. Tukaj na tem mestu je sedel tisti Nande, etiraš. Kako čudno je gorovil. Vi-

te je gledala ona, rdečica jo je da-

polivala; ni ga razumela. Vse o-

mnijo se je krohotalo njegovi go-

vorice, ona se ni mogla smerjati.

Njena duša je čutila samo to, da

je pripovedoval nekaj grdega. A

pospravila. Hladna megla je po-

uzila zlokombi vzdih, zopet se je

lahko dihalo v sobi. Mizo je po-

teremu je morala prinesi trikrat černe kave, ki je govoril sam s seboj in se tako silno opotekal, kadar je šel iz sobe. Zaradi njega je ubila kozarec, ker jo je vedno lovil za roke. Bog ve, kaj je bilo temu človeku...

Ah, te luže, te ostudne luže potle! Da, kakšno je bilo krog polnoči! Kako so bili predzni, kako so kričali, polivali vino! In mama? Take še ni videla nikoli. Mama jih je vse razumela, kar so govorili, in tudi ona se je smejava kakor drugi, na glas in bučno.

Cim živeje se je vzbujal spomin na prejšnji večer, tem bolj je bila Vanda razočarana. Mama ji je pravila o “ekstra-sobi”, o finih gospodkih, ki bodo zahajali vaajo. To bodo čisto drugi ljudje, kakor v navadni pivnici, kamor Vanda ni šla nikoli, najmanj pa v petje; pa je zaklenila vrata, sedla h knjige in mirno čitala, ne da bi jo šum kaj motil. Navajena ga je bila.

Ko je pa čula o gospodkih, si je domisljala, kako modro in učenje noho bodo govorili, kako bo ona tih prišluškovala in izvedela leni-mivih stvari. Govorili bodo o politiki, o vojnih, kar se toliko pi-

grnila z belim prtom, stole je po-

razvrstila ob nji, sobica je bila

zopet prijazna, kakor bi zdi du-

hovi, ki so v jutri nevidno ple-

sali svoje orgije, izbežali in uto-

nili v valovih melegenejutra.

Vanda je šla na vrt. Od gredice do gredice je hodila s počas-

nim korakom. Cvetje se ji je pri-

getajo pred Kraljem v skrivnosti hišic. In prihajali so glasovi

drgetajoč pred oltar in tam so

kakor valovi onemeli v utonili v

prahu pred Neskončnim.

Tri ženice so sedele v cerkvi ti-

stega popoldneva. Virgo jih je

svetovno morje že davno iz sebe.

Bile so zanj razbite sajke, ki mo-

rajo na breg pod sekiro prezira-

ja, se morajo umakniti vtipkim,

svilenim baldahinom pokritim

gondolam. Izvrglo jih je svetovno

morce, a na obrežju jih je sprej-

lo ušmiljen zavjetje, odkoder se

edino varno prepolova Aheron.

Drobne stopinje so se začule po

cerkvi. Ob stranski zidu je po-

tem skozi mračni zrak, ki je dišal

po kadiču, vitka postava. Trikrat

so jo zadeli solnčni žarki skozi

barvana okna in vselej je pospe-

šila korake, kakor bi se bala, da

je ne izdajo motni žarki, da ne

prodri skozi njene nemirne prsi

in odkrijejo tam silni vihar, ki

divja in jo muči na smrt.

Vanda je hitela v kapelico za

oltarjem. Mesec dni je poteklo,

odkar je bila zadnjie tukaj. Te-

daj je prihajala skoro vsak dan,

ne dolgo, samo za časiek, za

nekaj minut. Prihajala je kakor

otrok v materino sobo, kakor o-

trok, ki nikdar ne prasa, ali

smem, ki nikoli ne potrka, ki upa

na mater, naj čuje ali spi. Takrat

je bila ona tu dona, čutila je, da

ima neko pravico do tih kapeli-

cic, čutila se v sebi tudi dolžnost, da

ne sme mimiti dan, da ne bi pri-

šla v vas semkaj.

